

Sygn. akt VII U 1689/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2018r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2018r. w Warszawie

sprawy B. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o doliczenie stażu pracy

na skutek odwołania B. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 23 sierpnia 2016r., znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że uwzględni B. R. do stażu pracy okres pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 21 sierpnia 1974r. do 31 października 1974r.

UZASADNIENIE

B. R. dnia 22 września 2016r. złożył, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 23 sierpnia 2016r. (odwołanie z dnia 22 września 2016r., k. 2). Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt VIIU 1573/16.

W piśmie procesowym z dnia 14 listopada 2017r. odwołujący odnosząc się do złożonego odwołania wskazał, że organ rentowy niesłusznie nie uwzględnił mu do stażu pracy okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...), odmowę uzasadniając brakiem oryginału świadectwa pracy. Ubezpieczony podkreślił, że oryginał świadectwa pracy za wskazany okres został przez niego złożony w dniu 5 września 2003r. u ówczesnego pracodawcy, tj. w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o., do celów ustalenia kapitału początkowego przez ZUS, co potwierdza pieczęć na kopii przedmiotowego świadectwa. Dodał, że z informacji, które uzyskał, oryginał ww. świadectwa pracy został przekazany do Oddziału ZUS Inspektorat w Ż., który nie zwrócił pracodawcy oryginalnych dokumentów. Z tych względów B. R. wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury. Jednocześnie podniósł, że bez wskazanego okresu brakuje mu zaledwie kilku dni stażu pracy wymaganego do uzyskania prawa do wnioskowanej emerytury (pismo procesowe z dnia 14 listopada 2017r., k. 3-4 a.s.).

Zarządzeniem z dnia 16 listopada 2016r. odwołanie B. R. dotyczące decyzji o odmowie doliczenia do stażu pracy okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. zostało wyłączone ze sprawy o sygn. VII U 1573/16, do odrębnego rozpoznania. Sprawie nadano sygnaturę akt VIIU 1689/16 (zarządzenia z dnia 16 listopada 2016r., k. 20 akt o sygn. VII U 1573/16).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 7 grudnia 2016r. wniósł o odrzucenie odwołania na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

Uzasadniając swe stanowisko w sprawie organ rentowy wskazał, że decyzja z dnia 23 sierpnia 2016r. była już przedmiotem rozpoznania. Wyrokiem z dnia 16 listopada 2016r. Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (sygn. akt VII U 1573/16) oddalił odwołanie B. R.. W ocenie organu rentowego - z uwagi na fakt, że w rozpatrywanej sprawie zachodzi tożsamość roszczeń i stron - odwołanie powinno być odrzucone (odpowiedź na odwołanie z dnia 6 grudnia 2016r., k. 10 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 21 lutego 2017r. organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał na § 27 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe, zgodnie z którym dowody z dokumentów, pisemne zeznania świadków oraz pisemne oświadczenia zainteresowanych powinny być dołączone do wniosku w oryginale. Z uwagi na fakt, że odwołujący przedłożył w organie rentowym wyłącznie kopię świadectwa pracy, brak było podstaw do zaliczenia spornego okresu do stażu pracy (pismo procesowe z dnia 20 lutego 2017r., k. 21 a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. R., ur. (...), w czasie odbywania szkolenia zawodowego, tj. od 15 stycznia 1973r. do 29 lipca 1974r., pracował w Przedsiębiorstwie (...) w S. na stanowisku: obsługa wytwornicy - spawacz elektryczny (świadectwo pracy z dnia 29 lipca 1974r., k. 15-16 tom I a.r.). Od 21 sierpnia 1974r. do 31 października 1974r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. na stanowisku ślusarz. Za wskazany okres wystawiono stosowne świadectwo pracy. Oryginał dokumentu odwołujący w dniu 5 września 2003r. złożył u aktualnego wówczas pracodawcy, tj. w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o., do celów ustalenia kapitału początkowego przez ZUS (kopia świadectwa pracy z dnia 31 października 1974r., k. 5 a.s., zeznania świadka R. Ł., k. 91v-92 a.s., zeznania odwołującego, k. 105 a.s.).

W okresie od 4 listopada 1974r. do 31 stycznia 1975r. odwołujący pracował w (...) w W. na stanowisku: ślusarz remontowy w Stacji Obsługi (świadectwo pracy z dnia 5 lutego 1975r., k. 17-19 tom I a.r.). Następnie był zatrudniony:

- w Kopalni (...) w G. w okresie od 21 lutego 1975r. do 10 lipca 1976r. na stanowisku ładowacz pod ziemią (świadectwo pracy z dnia 18 sierpnia 1976r., k. 21-22 tom I a.r.);

- w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. od 2 września 1976r. do 31 października 1983r. na stanowiskach: tłoczniczy, piwniczny oraz kierowca wózka akumulatorowego (świadectwo pracy z dnia 2 listopada 1983r., k. 23-24 tom I a.r.);

- w Zakładzie (...) przy Szpitalu w Z. w okresie od 28 stycznia 1984r. do 6 października 1984r. na stanowisku monter instalacji sanitarnych (świadectwo pracy z dnia 5 października 1984r., k. 25-26 tom I a.r.);

- w Zakładzie (...) w Z. w okresie od 19 grudnia 1984r. do 31 lipca 1987r. na stanowisku spawacz (świadectwo pracy z dnia 31 lipca 1987r., k. 27-28 tom I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 314-315 tom I a.r.);

- w (...) S.A. w W. z okresie od 1 września 1987r. do 31 grudnia 2000r., ostatnio na stanowisku monter stacji gazowych (świadectwo pracy z dnia 29 grudnia 2000r., k. 29 tom I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 186-187 tom I a.r.);

- w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w W. w okresie od 1 stycznia 2001r. do 30 kwietnia 2006r. na stanowiskach: monter sieci gazowych, monter sieci i stacji gazowych, monter sieci, instalacji gazowych i sanitarnych (świadectwo pracy z dnia 30 kwietnia 2006r., k. 31 tom I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 192-193 tom I a.r.).

Od 11 stycznia 2007r. do 10 stycznia 2008r. odwołujący był zarejestrowany jako bezrobotny (zaświadczenie z urzędu pracy z dnia 8 sierpnia 2008r., k. 33 tom I a.r.).

W okresie od 1 maja 2010r. do 5 lipca 2011r. odwołujący był zatrudniony w (...) sp. z o.o. na stanowisku sprzątac. Od 12 lutego 2010r. do 27 maja 2010r. pracował w (...) sp. z o.o. jako pracownik gospodarczy. Z kolei od 1 stycznia 2013r. do 30 kwietnia 2013r. był pracownikiem w (...) sp. z o.o. (zaświadczenie z dnia 8 kwietnia 2014r., k. 278 tom I a.r., świadectwo pracy z dnia 5 lipca 2011r., k. 296-297 tom I a.r., świadectwo pracy z dnia 31 maja 2010r., k. 294 tom I a.r., świadectwo pracy z dnia 29 marca 2013r., k. 299 tom I a.r., zaświadczenie z dnia 11 lutego 2014r., k. 268 tom I a.r.).

Od 6 czerwca 2014r. do 31 grudnia 2016r. odwołujący pracował na stanowisku strażnik ochrony mienia w (...) Spółdzielni (...)w W. (zaświadczenie z dnia 16 marca 2015r., k. 312 tom I a.r., świadectwo pracy z dnia 21 grudnia 2016r., k. 25 tom IV a.r.).

B. R. w okresie od 1 sierpnia 2008r. do 21 czerwca 2009r. miał przyznaną rentę z tytułu częściowej niezdolności, a od 22 czerwca 2009r. do 30 maja 2012r. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 19 czerwca 2012r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy zostało mu przyznane na stałe (wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 3 sierpnia 2011r., k. 139 tom I a.r., decyzja z dnia 13 września 2011r., k. 166-167 tom I a.r., decyzja z dnia 19 czerwca 2012r., k. 250-251 tom I a.r.).

W dniu 11 sierpnia 2016r. B. R. zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o zaliczenie mu do stażu pracy okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. od 21 sierpnia 1974r. do 31 października 1974r. We wniosku wskazał, że dysponuje jedynie kopią świadectwa pracy za wskazany okres. Jednocześnie wniósł o zaliczenie do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym matki od 1 września 1970r. do 31 września 1971r. (pismo z dnia 11 sierpnia 2016r., k. 320 tom I a.r., oświadczenie wnioskodawcy z dnia 11 sierpnia 2016r. wraz z zaświadczeniem, k. 326-328 tom I a.r.).

Po rozpoznaniu wniosku B. R. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 23 sierpnia 2016r. dwie decyzje w przedmiocie zaliczenia wnioskowanych okresów do stażu pracy. Decyzją znak: (...) organ rentowy odmówił odwołującemu doliczenia do okresu składkowego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) wskazując, że odwołujący nie przedstawił świadectwa pracy za ww. okres, a przedłożona przez niego kopia nie stanowi wystarczającego potwierdzenia zatrudnienia w tym okresie. Z kolei decyzją znak: (...) organ rentowy odmówił doliczenia do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym matki (decyzje z dnia 23 sierpnia 2016r., znak: (...) oraz znak: (...), k. 330-332 tom I a.r.).

B. R. w dniu 22 września 2016r. odwołał się od ww. decyzji organu rentowego z dnia 23 sierpnia 2016r. (odwołanie z dnia 22 września 2016r., k. 2 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, jak również w oparciu o zeznania odwołującego oraz świadka R. Ł.. Dowody z dokumentów, Sąd ocenił jako wiarygodne, gdyż były zgodne z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny obraz zatrudnienia B. R.. Strony, w tym organ rentowy, nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Zeznania strony i świadka zostały ocenione jako wiarygodne, ponieważ były spójne i wzajemnie się uzupełniały. Dodatkowo zeznania te pozostawały zgodne z dowodami z dokumentów, znajdującymi się w aktach rentowych, a zatem należało im dać wiarę.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się również na kserokopii świadectwa pracy z dnia 31 października 1974r., której organ rentowy nie uwzględnił. Sąd, z przyczyn wskazanych w dalszej części, nie podzielił stanowiska Zakładu, ustalając na podstawie wskazanego świadectwa pracy, że B. R. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. w okresie od 21 sierpnia 1974r. do 31 października 1974r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie B. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z dnia 23 sierpnia 2016r., znak: (...), jako uzasadnione, podlegało uwzględnieniu.

Tytułem wstępu należy wskazać, że organ rentowy w dacie 23 sierpnia 2016r. wydał dwie odrębne decyzje, co było przedmiotem ustaleń faktycznych. W związku z tym rozstrzygnięcie, które zostało wydane w sprawie o sygn. akt VIIIU 1573/16, w odniesieniu do decyzji dotyczącej odmowy doliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym matki, nie odnosiło się do tego samego przedmiotu, który podlegał rozpoznaniu w przedmiotowej sprawie. Art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. nie mógł mieć zatem zastosowania. Tym samym odwołanie podlegało rozpoznaniu.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. z 2011 roku, Nr 237, poz. 1412) przewiduje w § 22 ust. 1, że jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1. legitymacja ubezpieczeniowa;
2. legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres (§ 27 rozporządzenia). Dowody z dokumentów, pisemne zeznania świadków oraz pisemne oświadczenia zainteresowanego powinny być dołączone do wniosku w oryginale. Wyjątek od tej zasady przewidziany został w § 28 rozporządzenia, w myśl którego (ust. 1) środkiem dowodowym w postępowaniu przed organem rentowym mogą być również poświadczane za zgodność z oryginałem kopie dokumentów stwierdzających stan zdrowia oraz dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych, a także wysokości wynagrodzenia, przychodu, dochodu i uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, wydawane przez jednostki upoważnione do przechowywania dokumentacji zlikwidowanych lub przekształconych zakładów pracy.

Jednocześnie, niezależnie od treści zacytowanych przepisów, zaakcentować należy, że w postępowaniu odwoławczym przed sądem nie obowiązują ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym. Postępowanie sądowe oparte jest o zasadę swobodnej oceny dowodów. Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia czy wysokość osiągniętych dochodów, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984r., III UZP 6/84; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984r., III UZP 48/84; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006r., I UK 179/06; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006r., I UK 115/06; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r., II UKN 186/97 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1996r., II URN 3/95).

W rozpatrywanej sprawie organ rentowy nie uwzględnił B. R. do ogólnego stażu pracy okresu od 21 sierpnia 1974r. do 31 października 1974r., kiedy odwołujący pracował jako ślusarz w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W., z uwagi na fakt, że odwołujący nie przedstawił oryginału świadectwa pracy za wskazany okres. Podkreślenia wymaga jednak, że przedłożył kopię tego dokumentu. Na kopii umieszczono adnotację, że oryginał został przekazany pracodawcy celem przesłania do ZUS. Zasadniczy spór w sprawie sprowadzał się zatem do rozstrzygnięcia, czy taka kopia jest dowodem wystarczającym, mogącym podlegać uwzględnieniu i czy w związku z tym można na jej podstawie dokonać ustaleń faktycznych zgodnych z oczekiwaniami B. R..

W myśl stanowiska prezentowanego w orzecznictwie dla uznania kserokopii za dokument, świadczący o istnieniu oryginału o odwzorowanej w niej treści, niezbędne jest oświadczenie o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej kserokopią (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 27 lutego 1997r., III CKU 7/97, wyroki Sądu Najwyższego: z 3 kwietnia 2009r., II CSK 459/08 oraz z 29 kwietnia 2009r., II CSK 557/08). Takim oświadczeniem będzie umieszczone na kserokopii i zaopatrzone podpisem poświadczenie zgodności kserokopii z oryginałem. Dopiero wtedy można uznać kserokopię za dokument świadczący o istnieniu oryginału o treści i formie w niej odwzorowanej (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 1994r., III CZP 37/94; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 6 maja 2015r., III AUa 298/14).

Zaznaczyć należy również, że Kodeks postępowania cywilnego nie zawiera zamkniętej listy środków dowodowych. Przeciwnie, z treści art. 309 k.p.c. wynika, że możliwe jest przeprowadzenie dowodu także innymi środkami niż wymienione w kodeksie, o ile są one nośnikami informacji o faktach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a ich wykorzystanie nie pozostaje w sprzeczności z przepisami prawa. Z tego względu, zdaniem Sądu, nawet niepoświadczone kserokopie dokumentów mogą zostać włączone w poczet materiału dowodowego, niemniej jednak posłużenie się niepotwierdzoną kserokopią jako środkiem mającym posłużyć ustaleniu treści pisemnego dokumentu uznać należy za dopuszczalne wtedy, gdy z przyczyn faktycznych uzyskanie dostępu do oryginału lub wypisu lub odpisu funkcjonującego na prawach oryginału nie jest możliwe dla strony, a także dla sądu. Wówczas nie zachodzi niebezpieczeństwo obejścia przepisów o prowadzeniu dowodu z dokumentów, a jednocześnie nie doznaje naruszenia prawo strony do dowodzenia swoich racji innymi środkami, które mogą posłużyć ustaleniu, czy określony dokument istniał, jaką treść zawierał i od kogo pochodził. Wyłączenie możliwości posłużenia się kserokopią dokumentu, którego istnienia i treści nie można inaczej wykazywać, prowadziłoby do powstania niewynikającego z przepisów zakazu dowodowego. Dostatecznym zabezpieczeniem przed nadużyciami jest, ujęty w art. 233 § 1 k.p.c., obowiązek przeprowadzenia przez sąd wszechstronnej oceny wiarygodności takiego dowodu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2014r., III CSK 254/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 stycznia 2016r., I ACA 823/1, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 8 grudnia 2016r., II AUa 151/16).

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że z uwagi na brak oryginału świadectwa pracy odnośnie spornego okresu, zasadnym było dopuszczenie dowodu z jego kserokopii. Podkreślenia wymaga, że o istnieniu oryginału tego dokumentu, który został przedstawiony jako kserokopia, przesądzają inne dowody, w tym te ze źródeł osobowych, bowiem materiał dowodowy w tym zakresie w całości uzupełnia się i jest zgodny. Ze zgodnych zeznań odwołującego oraz świadka R. Ł. wynika jednoznacznie, że oryginał świadectwa pracy potwierdzającego zatrudnienie w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W., B. R. złożył w Biurze Zarządzania Zasobami Ludzkimi u aktualnego wówczas pracodawcy, tj. w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. Odbiór oryginału świadectwa został potwierdzony przez pracownicę spółki R. Ł. w dniu 5 września 2003r. imienną pieczęcią oraz podpisem. Nadto fakt, że odwołujący przedstawił oryginał świadectwa pracy R. Ł. potwierdziła zeznając w charakterze świadka. Zarówno ona, jak i odwołujący, wskazali, że przekazany przez odwołującego oryginał świadectwa pracy wraz z innymi oryginałami dokumentów miał być przekazany do ZUS, na potrzeby ustalenia kapitału początkowego. Potwierdza to dodatkowo widniejąca na kopii świadectwa pracy adnotacja „Oryginał niniejszego dokumentu do celów ustalenia kapitału początkowego przez ZUS otrzymałem”.

Z informacji udzielonych przez Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. wynika, że oryginał świadectwa został przez pracodawcę przekazany do Oddziału ZUS Inspektorat w Ż., przy czym w aktach rentowych odwołującego nie ma wskazanego dokumentu. Organ rentowy w toku postępowania podnosił, że oryginał świadectwa nie został mu doręczony. Z kolei z zeznań świadka wynika, że został on przekazany do ZUS. Sąd podjął próby odnalezienia oryginału rzeczonoego świadectwa pracy, zwracając się do odpowiednich podmiotów, ale okazały się bezskuteczne i doprowadziły Sąd do przekonania, że został on zagubiony. Istotne jest, że B. R. nie ponosi winy za taki stan rzeczy, ale jednocześnie co ważne z punktu widzenia jego uprawnień emerytalnych i rentowych, nie ma on aktualnie żadnej możliwości wykazania ww. okresu zatrudnienia.

W ocenie Sądu, adnotacja na kopii świadectwa pracy o odebraniu dokumentu od

odwołującego uwiarygadnia istnienie oryginału o treści i formie w niej odwzorowanej. Nadto fakt, iż taki dokument istniał, potwierdzają zgodne zeznania świadka i odwołującego.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, że niepoświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia świadectwa pracy może być uznana za inny środek dowodowy, o którym mowa w art. 309 k.p.c.

Reasumując, Sąd uwzględniając zgodne zeznania świadka, odwołującego oraz pozostały materiał dowodowy, w tym świadectwo pracy z dnia z dnia 31 października 1974r., przyjął, że B. R. w okresie od 21 sierpnia 1974r. do 31 października 1974r. zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. na stanowisku ślusarz. Uwzględniając powyższe - na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – dokonana została zmiana zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie B. R. ww. okresu do stażu pracy.

ZARZĄDZENIE

(...)